

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hyperaspistes Diatribae Aduersus Seruum Arbitrium Martini Lutheri

Erasmus, Desiderius

Coloniæ, 1526

VD16 E 3030

65 Non probat[ur] scripturæ claritas Deut. 17

urn:nbn:de:hbz:466:1-34433

Scripturas sanctas esse lucē spirituale, ipso sole longe
clariorē, præsertim in ijs quæ p̄tinet ad salutē uī ne
cessitatē. Verū, quia ī cōtrariū psuasi sumus iam du
dum, pestilēti illo sophistarū uerbo, Scripturas esse
obscuras & ambiguas, cogimur primū probare il
lud ipsum primū principiū nostrum, quo omnia alia
probanda sunt, quod apud philosophos absurdum
& impossibile factū uideretur.

65 ¶ Primus Moses dicit Deut. 17. Si qua diffi
cilis causa inciderit, esse adeundū locū, quē Deus
elegisset in nomen suū, atq; consulendos ibidē sa
cerdotes, qui secūdū Legem domini iudicare illi
debeant secūdum legem domini (inquit) Quomo
do autem iudicabunt, nisi Lex dñi sit externe claris
sima, qua illi satis fieret, alioqui satis erat dicere, iu
dicabunt secū spiritū suū. Quin sic habet in omī
administratione p̄p̄orū, ut omnes oīm causæ per le
ges componant. Quō v̄o componi possent, nisi le
ges essent certissimæ, & ip̄a plane lumina in p̄p̄orū
Si enim leges sunt ambiguæ, & incertæ, nō solum
nullæ causæ expedirent, sed nec illi mores certi cō
starent. Cum ideo ferant leges, ut mores ad certam
formam regulent, & causarū quæstiones definiant.
Oportet ergo id quod aliorū metrum & mensura
est, m̄to certissimū & clarissimū esse, quale est Lex.
Quod si ea lux & certitudo legum in prophanis po
litis, ubi de temporalibus agitur & necessaria est,
& diuino munere cōcedit toti mundo gratis. Quō
Christianis suis scilicet electis, nō m̄to maioris lu
cis & certitudinis donaret leges & regl̄as, scdm q̄
se & oēs causas dirigeret atq; componeret cū tē
poralia uelit a suis contemni. Si enim scēnū, qd̄ ho
die

E a die

die stat & cras in clibanū mittit, Deus sic uestit, quā
to magis nos? Sed pergamus & scripturis obruam⁹
pestilens illud sophistarū uerbum.

65 ¶ Psalmus, 118. dicit. Præceptū dñi lucidum
seu par illuminās oculos. Credo, id qđ oculos illu
minat, nō esse obscurū uł ambiguum. Itē, Psal. 118.
Ostiū uerborū tuorū illuminat & intellectū dat paru
ulis. Hic uerbis Dei tribuit, ut sint ostiū & apertū
qđdam, qđ oībus expositū sit, & etiā paruulos illu
minet. Eliaas 2. ad legē & testimonium mittit oēs
quæstiones, & nisi hoc fecerimus, minar nobis, ne
gandā esse lucē auroræ. In Zacharia cap. 2. mādat,
ut ex ore sacerdotis legem requirant, ut q sit ange
lus dñi exercituum, pulcherrimus scilicet angelus,
uł legatus dñi, qui ea afferat, quæ tum ipsi sint am
bigua, tum pplo obscura, ut nesciat, tam ipse quid
loquat, & illi quid audiant. Et quid in uniuerso ue
teri testamento, maxime uno illo Psalmo. 118. dicit
in laude scripturæ frequētius q ipsam esse lucē cer
tissimam & euidentissimam: sic em̄ celebrat ille cla
ritatē eius. Lucerna pedibus meis uerbum tuum,
& lumē semitis meis. Nō ait. Lucerna pedibus me
is solum spūs tuus, licet & huic tribuat suū officiū,
dicēs, spiritus tuus bonus deducet me in terra res
cta. Ita & uia & semita dicit, nimirū a nimia certitu
dine. Veniamus ad nouum testamētum. Paulus di
cit Ro. 1. Euāgeliū esse p Prophetas in scripturis san
ctis pmissum. Et ca. 3. Iustitiā fidei testificatā a lege
& prophetis. Qualis autē testificatio, si obscura est?
Quin cum per omēs epistolas, Euāgelion uerbū lu
cis, Euāgelion claritatis fecit, tū expfesso ac magna
copia facit, 2. Co. 3. & 4. ubi de claritate tā Moī q
Chri